

Barba góð ummæli í Danmark

EIRIKUR LINDENSKOV

Friggjakvöldið var endiliga frumframförsli av filminum um Barbu og harra Pál.

Umframt í Havnar Bio og í Atlantis Bio í Klaksvík varð filmurinn vistur í 45 donskum biografum.

Ummælarar geva filminum millum fýta og seks stjórnur av seks möguleg-

um, og fær filmsleikstjórinn, Nils Malmros eisini nógv rós fyri tulkningina av skaldsøguni hjá Jørgen-Frantz Jacobsen og fyri at hava skerpað handlingina.

Nils Malmros hevur latið sorinskrivaranum fáa størri týðning, og hann hevur eisini endað søguna um Barbu eina ferð með alla: Ti Barba ber ikki boð aftur í bý, tá hon í desperasjon ror aftan

á Fortúnu.

Nils Malmros er ein av teimum donsku leikstjórnunum, sum hevur gjørt um seg uttanlands eisini. Við filmum sínum hevur hann roynt at lýst trupulleikar hjá børnum og ungum á ein serligan persónligan og originalan hátt.

Í 1968 byrjaði hann við amatørfilminum *En mærkelig kærlighed*. Síðani

kom *Lars Ole 5.e* (1973), *Drenge* (1977), *Kundskabens Træ* (1981), *Skønheden og uduret* (1983), *Arhus by night* (1989) og *Kærlighedens Smerte* (1992).

Nils Malmros fekk ein Bodil fyri *Lars Ole 5.e*, ein Bodil fyri *Drenge*, ein Bodil fyri *Skønheden og uduret*, ein Bodil fyri *Kærlighedens Smerte* eins og

tríggjar Robert virðislønir.

Filmarnir hjá Nils Malmros eru viðurkendir uttanlands, tí leikstjórin við størum innlívingarevnum megnar at fáa fram serlig skeið í lívi okkara, har vit búast og »verða til« sum menniskju. Filmir hansara eru flógvir og vinarligir, samstundis sum vit síggja eitt sindur til tær óndu kreftirnar, sum búgva í øllum

menniskjum. Aftanvert veruliga handlingina goymir seg eitt vanligt forståls fyri treytunum, ið settar verða til at vera menniskja - at gerast vaksin.

Niðanfyrir prenta vit brot úr nøkrum av donsku bláðunum, ið hava skriv-
að um filmin:

Eitt erotiskt meistaraverk

Ekstrablaðið er ikki í iva: Filmurinn fær seks stjórnur

EIRIKUR LINDENSKOV

– Barbara er ein hjartakossur av einum filmi - heitur, hugtakandi og gløggur, skrivur Claes Kastholm m. a. í ummælinum í Ekstrablaðnum leygardagin.

» – Roman eller ej. Filmten taler for sig selv. Uden en mislyd. Med den færste natur som den mægtige, men aldrig selvfræmlevende scene fortæller Malmros historien om den skyldfri, livsforsludene Barbara med det fortættede erotiske væsen, der slår mænd ud af deres bane og efterlader

dem so forkrøblede væsner.

Det er en film om den kærlighed, hvis kerne er den erotiske besættelse. Om prisen for et øjeblik livopfyldelse. Men også om den tunge skyld, som det menneske, der blot er en iagt-

tager til kampen på erotikkens slagmark, pådrager sig. Med logisk konsekvens, usentimentalt - og derfor med så meget større følelsesmæssig virkning - fører Malmros sin historie til dens tragiske ende, og i historiens centrum, som ilden i jordens indre, står denne unge dejlige og

skræmmende kvinde, Barbara, med sin livsfarlige og uimodståelige udstråling af utæmet seksualitet.

Rå som en okse. Spæd som en sommerfugl. Plump i nattens søvn. Forfinet, skælsk i dagens lys, eller når der bydes op til dans. Anneke von der Lippe hende en æggende, fortryllende skikkelse. Køn uden at være smuk. Med en personlighed, der både fylder og ingenting er. Flygtig som æter. Sænselig, fuld af saft og duft. Og mærkeligt konturløs. Alle mænds drøm om alle knalds moder.«

Ekstrablaðið hevði ávísing á forsiðuni til filmsummálið

Ekstrablaðið hevur eisini nógv gott at bera leikarunum, sum blaðið heldur verða væl valdar.

» – Der er Jesper Christensen som den filosofiske embedsmand, iagttageren, der aldrig selv har været at sætte livet på spil i kærlighed, men trækker i trådene bag kulissen, et fint slebet portræt af den intellektuelle - og Jens Okking, bonden og lagmanden, hvis

varme ansigt fortæller en lang historie om uopfyldte længsler, tyranniseret livsappetit...«

» – Og der er Lars Simonsen som den unge teolog, hr. Poul, der brænder sine vinger, før de knap er vokset ud. En dæmpet spillet sårbar figur. Eller nordmanden Trond Høvik som Barbaras fætter, en kastreret svedlugtende karakter.

Fornemme præstationer i

en film, der scene for scene strammer grebet om sin tilskuers. Uden at voldtage. L... er en ublandet glæde at møde en filminstruktør, der forer intelligens med livsfaring og sikker fornemmelse for den dramatiske filmkunsts væsen. Dem er der ikke mange af.«

Sodsmálið, Ekstrablaðið gevur filminum, er seks stjórnur av seks.

Sorinskrivarin, Jesper Christensen, hevur ein týðandi leiklut í filminum - og gerst lagnan hjá Barbu

Av øllum ummælanum av Barbaru-filminum í donsku bláðunum er tað helst ummælið hjá Bo Green Jensen í Weekendavisen, sum er tað minst positivt. Han heldur, at Nils Malmros bert hálvvegis megnar at lýsa ta

girnd, sum er í skaldsøguni, Barbara.

Niðurstøðan hjá honum er henda:

» – Det ville være forkert at sige, at Barbara falder igennem. Tværtimod er der tale om en bemærkelses-

værdig trofast filmatisering. Naturen kommer til sin ret, filmens store budget giver visuel bonus, og flere mindre sikkerheder er blevet mindeværdige vignetter. Isoleret set er mange scener både veldisponerede og

godt gennemspillede, men i helheden forvandles de til sohi, der ikke vil klinge som én stemme. Man kan derfor, af sympati for projektet, instruktøren, den gode vilje i hele bestræbelsen og de mange udmærkede kræfter,

Barbara er ov vinarlig

Weekendavisen: Man må føle sig ramt og draget af Barbara som amn gør af Anna Karenina, Stormfulde højder og en række andre kærligheds- og lidenskabsromaner, hvis lidenskab er så stor, at den splintrer de rationelle grænser og behov

som yder deres bedste, nok tale sin personlige tvivl til rette og overbevise sig selv om, at Barbara er blevet et solidt og velfungerende stykke håndværk.

Imidlertid kan man ikke mane begejstringen og hjertagelsen frem. Barbara må besidde en uanfægtelighed, en i sit væsen romantisk og grænseløs lidenskab, der løfter skæbnefortællingens skikkelser op og gør deres kærlighed til et natur-

fænomen. Man må føle sig ramt og draget af Barbara som man gør af Anna Karenina, Stormfulde højder og en række andre kærligheds- og lidenskabsskikkelser, hvis lidenskab er så stor, at den splintrer de rationelle grænser og behov. Det gør man i længden ikke af denne søde og sindige, ja næsten venlige Barbara